

mezd v projektu žalobcově byly nadsazovány nadúměrně, tedy bral v odpor základ pro výpočet nákladu a důsledkem toho i pro odměnu žalobcovu. Znalec ve svém posudku vychází z cen redukovaných v re-
visní zprávě technické kanceláře zemědělské rady, prohlásiv, že před-
pokládá, že redukce ta odpovídá tržním poměrům; podle toho znalec
nezaložil posudek o výši odměny na vlastní znalosti poměrů. Ve pří-
čině výše odměny třeba podotknouti: Pro výpočet smluvené 2%ní pro-
vise rozhodný jest náklad, kterého by vyžadoval projekt tak, jak byl
objednán, při řešení jednoduchém a úsporném se zřetelem k finanční
možnosti města; nemohou přicházeti v úvahu ani práce, které jeví se
zbytečné nebo neúčelné, proto, že jich vůbec nebylo třeba nebo nebylo
třeba v té kvalitě, ve které byly projektovány, byť i snad po technické
stránce nebyly by nedostatkem díla a dokonce dílo by provedením jich
bylo technicky lepší. I smlouvu o výši odměny posuzovati jest podle
§ 914 obč. zák. a nelze souditi jinak než že, třeba nebyly určeny bližší
meze projektu, objednaný projekt měl sloužiti praktickému provedení
v dohledné době a že tedy zvláště, pokud jde o územní rozlohu, měl
zabíratí jen území již zastavené a území, s jehož zastavením v d o-
h l e d n é době mohlo býti pravděpodobně počítáno. Není proto pří-
pustno, by tím, že dodaný projekt neúčelně zabral příliš velikou plo-
chu nebo neúčelně zvyšoval kvalitu, zvyšovala se i odměna. Zvýšení
nákladu tímto neúčelným rozšířením a neúčelnou důkladností projektu
způsobené jest v rozpočtu vyloučiti a náklady takto omezeného pro-
jektu na základě skutečných cen a mezd v době dodání projektu budou
základem smluvené odměny.

Čís. 12391.

**Zákon ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. zák., se nevztahuje na po-
uliční automobilovou stříkačku, jež neslouží k dopravě osob nebo věcí.**

(Rozh. ze dne 24. února 1933, Rv I 1858/31.)

Žalobce tvrdil v žalobě, že, jeda se svým povozem ve městě, byl
předjet městským stříkacím autem, jež nezastavilo stříkající proudy,
čímž se kůň žalobcův splasil, rozbil vůz a se poranil. Žalobu o náhradu
škody proti obci a jejím zřízencům opíral žalobce jednak o zákon o ru-
čení za škodu z provozu silostrojů čís. 162/1908, jednak o předpisy
občanského zákona. V onom směru byla žaloba zamítnuta s o u d y
v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Jest schváliti právní názor nižších soudů, že se na pouliční automo-
bilovou stříkačku, jež neslouží k dopravě osob nebo věcí, nevztahuje
zákon o silostrojích čís. 162/1908 ř. z. a že tedy žalobce nemůže svůj
nárok na náhradu škody opříti o ustanovení tohoto zákona.